

Retten til at tro – eller til ikke at tro.

Friheden til at tro er en rodfæstet rettighed i Danmark og var det også i Sønderjylland før Genforeningen. Men mange steder forfølges religiøse mindretal, og der tåles ikke kritik af den herskende religion. Den katolske pakistanske kvinde Asia Bibis historie er blot én ud af mange.

Friheden til at tro, eller til ikke at tro, er sikret igennem Grundloven og er dybt rodfæstet i vores kultur. Også da Sønderjylland var under tysk herredømme, beskyttede de tyske myndigheder det enkelte menneskes trosfrihed. Den tyske sprogforordning af 1888 for Slesvig indførte tysk som tvunget sprog i skolerne i alle fag, undtagen i religionsundervisningen, her kunne der undervises på dansk. Og Slesvigs biskop Theodor Kaftan krævede at alle præster i Nordslesvig kunne prædike på dansk.

Men religionsfriheden er ikke en selvfølgelig ret overalt. I mange lande sker der grove overgreb på religiøse mindretal, og blandt alle religiøst forfulgte anslås det at mellem 70 – 80 % er kristne. Pakistan er et af de lande, der ikke i tilstrækkelig grad beskytter religiøse mindretal. Her har mange religiøse minoriteter, især kristne, været udsat for angreb og diskrimination fra ekstremistiske grupper og fra samfundet.

De kristne har en lav social status i Pakistan, og der meldes om hyppige angreb fra muslimske terrorgrupper på kirker og enkeltpersoner. Pakistan har en klar lovgivning imod blasfemi, men den bruges skønsmæssigt. FN's Kommission for International religiøs frihed har siden 2011 registreret ca. 100 blasfemisager i Pakistan, hvor omkring 40 kvinder er fængslet for blasfemi. Desuden har op imod 700 kristne og hinduistiske kvinder og piger været udsat for bortførelse, voldtægt og tvangsægteskab. Jeg vil gerne fortælle om en af de kvinder som har været anklaget for blasfemi.

Den 14. juni 2009 arbejdede Asia Bibi i marken med at høste Falsa frugt. Det var varmt, og da hun gik for at hente vand, tog hun også vand med til de andre arbejdende kvinder. Men de nægtede at modtage vand fra hende, fordi hun var kristen. Derefter opstod der en diskussion imellem Asia Bibi og de andre, og efterfølgende anklagede de hende for at have forbrudt sig imod Pakistans lovgivning om blasfemi.

De hævdede at hun om profeten Mohammed havde sagt, at han havde været syg en måned før sin død, og at insekter var kravlet ud af hans mund og ører. Hun skulle også have sagt at Mohammed giftede sig med den rige enke Hazrat Khadija for at tilegne sig hendes rigdomme, og at han kort efter brylluppet havde ladet sig skille fra hende. Endelig anklagede de hende også for at have fremsat den påstand, at den hellige koran ikke var en guddommelig bog, men at den var skrevet af mennesker på egen hånd.

Efter episoden sad Asia Bibi fængslet i mere end et år indtil hendes retssag startede i november 2010. Hun nægtede kategorisk alle tre anklager og sværgede på Bibelen. Alligevel blev hun dødsdømt ved hængning den 8. november 2010. Guvernøren i delstaten Punjab, Salman Taseer, og ministeren for minoritetsanliggender i hele Pakistan, Shahbaz Bhatti, talte offentligt hendes sag og opfordrede til at retssagen skulle gå om.

Men den 4. januar 2011 blev guvernør Taseer skudt af en af sine egne livvagter, og to måneder senere blev minister Bhatti også skudt på vej til sit arbejde. Livvagten blev dødsdømt, og hans henrettelse i februar 2016 medførte store folkelige og voldelige protester. I mellemtiden havde Asia Bibi appelleret sin dom til Lahores landsret, som stadfæstede dødsdommen, selvom retssagen påviste store modsigelser imellem de forskellige vidneudsagn.

Derefter tog Asia Bibis sagførere sagen til Pakistans højesteret, og indtil denne sag var afgjort blev hendes dødsdom suspenderet. Dette medførte mange folkelige protester, og Asia Bibi modtog mange dødstrusler, hvorfor hun kom i isolationsfængsling. Nu fulgte et langt forløb, hvor flere højesteretsdommere meldte sig syge og ikke ville have med sagen at gøre, indtil Højesteret fældede dom den 8/10 2018. Dommerne var ikke enige, men to af tre dommere frikendte hende med reservationer. Igen opstod der massive folkelige optøjer og protester med krav om at dommerne skulle dræbes for blasfemi.

Derefter blev den pakistanske regering slap i koderne og holdt den 3. november 2018 et møde med lederne af protesterne. Regeringen gav tilsagn om at Asia Bibis frifindelse skulle revurderes, og besluttede at hun skulle bringes til et hemmeligt opholdssted. Medens hun opholdt sig der, fulgte et internationalt storpolitisk spil med mange deltagere. Det endte med at Asia Bibi den 8. maj 2019 fik lov til at udrejse fra Pakistan til Canada, hvor hun og hendes familie fik midlertidigt asyl. Men endnu har familien ikke fået permanent opholdstilladelse, hverken i Canada eller i noget andet land. Årsagen er sikkert frygt for terrorangreb.

Det er trygt at bo i et retssamfund som det danske. Men det er beskæmmende at intet retssamfund hidtil har villet give Asia Bibi permanent opholdstilladelse.

Karsten Nissen